Σχεδόν μισό αιώνα μετά, η Λαϊκή Εξέγερση του Νοέμβρη είναι βαθιά χαραγμένη και άφθαρτη στη λαϊκή συνείδηση, εμπνέοντας τους αγώνες του σήμερα για ψωμί – παιδεία – ελευθερία.

Ε

ίχαν περάσει εξίμισι χρόνια φασιστικής διακυβέρνησης από τη λαομίσητη αμερικανόδουλη χούντα, όταν μια αυθεντική επαναστατική πρωτοβουλία πρωτοπόρων επαναστατικών δυνάμεων, ανάμεσά τους και του ΕΚΚΕ, οδήγησε, με την κατάληψη του Πολυτεχνείου, σε έναν παλλαϊκό αντιφασιστικό αντιιμπεριαλιστικό ξεσηκωμό – τομή στη νεότερη ιστορία του εργατικού και λαϊκού μας κινήματος. Οι εργαζόμενοι και η νεολαία ανακάλυπταν έτσι την καταλυτική δύναμη του ανεξάρτητου, ταξικού μαζικού κινήματος· ανακτούσαν την εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους σε αντιπαράθεση με τον ρεφορμισμό και τις επαγγελίες του για «ειρηνική μετεξέλιξη» υπό την ηγεμονία της αστικής αντιπολίτευσης
.
ανέτρεπαν τη μοναδική επιλογή επιβίωσης του χουντικού καθεστώτος, την «ομαλοποίηση» του Μαρκεζίνη, ανοίγοντας το δρόμο για την κατάρρευσή του λίγους μήνες αργότερα.

Η φετινή επέτειος μας βρίσκει σε μια πολιτική συγκυρία όπου κυβέρνηση και όλο το αστικό σύστημα προετοιμάζουν τους εργαζόμενους, αυτούς που μέχρι σήμερα η ζωή τους δεν ήταν παρά ένας εφιάλτης αλλεπάλληλων μνημονίων, ανεργίας, ακρίβειας, ανέχειας και ραγδαίας φτωχοποίησης, για ακόμα χειρότερες εξελίξεις. Αυτό μας υπόσχονται!

Σ

την Ουκρανία ο πόλεμος «δι' αντιπροσώπου» της «συλλογικής Δύσης» και του ΝΑΤΟ με τη Ρωσία, αλλά και η απειλή δημιουργίας ενός δεύτερου μετώπου εναντίον της Κίνας, γεννούν απρόβλεπτους κινδύνους, με αναφορές ακόμα και στην πιθανότητα χρήσης πυρηνικών. Η

κυβέρνηση της Ν.Δ. όχι μόνο συντάσσεται πλήρως με τη βρόμικη προπαγάνδα ΗΠΑ-ΕΕ, αλλά και δεν παύει να στέλνει, εν κρυπτώ,
στρατιωτικό υλικό στην Ουκρανία, εμπλέκοντας όλο και βαθύτερα τη χώρα, με τον ίδιο τον πρωθυπουργό να δηλώνει ανοιχτά «είμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία». Βάσεις, λιμάνια, θάλασσα και αέρας, έχουν παραδοθεί στα σχέδια ΗΠΑ-ΝΑΤΟ, σε εφαρμογή του δόγματος «ανήκομεν εις την Δύσιν», που σήμερα περιλαμβάνει τη «στρατηγική σχέση με τις ΗΠΑ». Μια σχέση που καλλιέργησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και αναβάθμισε περαιτέρω η κυβέρνηση της Ν.Δ. με την επ' αόριστον παραμονή των βάσεων και τους δυσβάσταχτους εξοπλισμούς.

Στην περιοχή μας οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί διαπλέκονται με τις επιδιώξεις των αστικών τάξεων Ελλάδας-Τουρκίας. Η ΝΔ έχει παραδώσει πλήρως την Ελλάδα στις ΗΠΑ, δηλώνοντας ότι η χώρα είναι «δεδομένη», ενώ το καθεστώς Ερντογάν εξυφαίνει τα επεκτατικά του σχέδια φροντίζοντας να αξιοποιεί τις συγκυρίες και να πατάει σε δύο βάρκες, ελπίζοντας να επιβραβευτεί. Η ανακάλυψη των ενεργειακών κοιτασμάτων περιέπλεξε περισσότερο την κατάσταση, αφού στο γενικότερο παζάρι για την εκμετάλλευσή τους υπεισέρχεται τώρα και η προσπάθεια απεξάρτησης της Δύσης από τους ρωσικούς υδρογονάνθρακες, αλλά και τα συμφέροντα που προωθούν τη λεγόμενη «πράσινη ενέργεια». Και εδώ για ΗΠΑ-ΕΕ-ΝΑΤΟ δεν υπάρχει ούτε κυριαρχία, ούτε σύνορα, παρά μόνο «ενιαίος επιχειρησιακός χώρος» για τα σχέδια τους απέναντι στα άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα και ενάντια στα πραγματικά συμφέροντα των λαών της περιοχής.

Σ' αυτό το πλαίσιο η όποια «λύση» τεκταίνεται για το Κυπριακό διαπλέκεται με την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ενεργειακών κολοσσών για το μοίρασμα των «οικοπέδων». Μόνο ο αγώνας για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, κοινωνικά δίκαιη και αντιιμπεριαλιστική, με μία κρατική κυριαρχία, είναι η απάντηση απέναντι στα σχέδια των ξένων κέντρων. Μια λύση με αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής, χωρίς ξένες βάσεις, εγγυήτριες δυνάμεις και άλλους στρατούς, έξω από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Η

φετινή επέτειος, όμως, βρίσκει την οικονομική κρίση να συναντιέται και με την πανδημία. Στα επακόλουθα των τραγικών κυβερνητικών χειρισμών που οδήγησαν σε εκατόμβες

νεκρών από τον κορωνοϊό, έρχεται τώρα να προστεθεί η άνοδος του πληθωρισμού, ο στασιμοπληθωρισμός, η ενεργειακή φτώχεια, η οικολογική κρίση, ο πόλεμος και οι κυρώσεις κατά της Ρωσίας που πλήττουν βασικά την Ευρώπη, αλλά και τις φτωχότερες χώρες Αφρικής και Ασίας. Επιβεβαιώνεται έτσι πως οι στρατηγικές του κεφαλαίου αναπόφευκτα δημιουργούν αλλεπάλληλα πολιτικά αδιέξοδα και κρίσεις σε ολόκληρο τον κόσμο. Η αστάθεια και η απονομιμοποίηση των από πάνω, οι συνθήκες πολιτικής κρίσης, δημιουργούν τους όρους για τη συγκρότηση των από κάτω, των φτωχών και καταπιεσμένων, κόντρα στις λογικές του «εφικτού» ή των «δυνατοτήτων της οικονομίας». Είναι ώρα να συνδεθούν οι οικονομικοί με τους πολιτικούς αγώνες. Είναι ώρα να αμφισβητηθεί η πολιτική του κεφαλαίου και των πολιτικών της εκφραστών. Είναι ώρα να ανασυγκροτηθεί και να ενισχυθεί η προσπάθεια συγκρότησης ενός επαναστατικού, αντικαπιταλιστικού και αντιιμπεριαλιστικού πόλου όλων των μαχόμενων δυνάμεων της αριστεράς και των ανένταχτων αγωνιστών.

Η μαζική φτωχοποίηση του λαού, η απειλή πείνας και παγωνιάς, οι συστηματικές απεργοκτόνες προσφυγές στα δικαστήρια ενάντια στις κινητοποιήσεις των εργαζομένων, ο κίνδυνος επέκτασης του πολέμου, η καταστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, οι αποκαλύψεις για τη χρήση του «Predator» και το τεράστιο σύστημα φακελώματος και χαφιεδισμού, ώστε να θωρακίζεται με όλα τα μέσα το σύστημα, δεν αντιμετωπίζονται με την αναμονή για κοινοβουλευτική λύση από τους εκάστοτε σωτήρες, που δεν θα έρθουν επειδή απλά δεν υπάρχουν. Η επίθεση του κεφαλαίου με καταστολή, αλλά και με όλο του το νομικό οπλοστάσιο, που περιλαμβάνει τους νόμους-τερατουργήματα των Χατζηδάκη, Κεραμέως, Πλεύρη κ.ά., έχει αποδειχτεί πως δεν παλεύεται από τα έδρανα της βουλής από κανένα ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, ΜΕΡΑ 25 ή άλλο συστημικό κόμμα. Χρειάζεται μια ανεξάρτητη-αντικαπιταλιστική-αντιιμπεριαλιστική αριστερά, μακριά από συμπορεύσεις με τη ρεφορμιστική αριστερά που έχει οδηγήσει το αριστερό κίνημα στον εκφυλισμό και στην υποταγή. Μόνο έτσι θα αντιμετωπιστεί η επίθεση του κεφαλαίου που θυσιάζει τα πάντα για την κερδοφορία του, με ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ, της πολιτικής κεφαλαίου-ΕΕ και κάθε άλλου επίδοξου διαχειριστή των συνταγών τους. Οι πολυάριθμοι εργατικοί αγώνες

(Μαλαματίνα,
COSCO
,
E
-
Food
κ.ά.), το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα αντιπαράθεσης στην είσοδο της αστυνομίας στα πανεπιστήμια, η αποχή από τις αξιολογήσεις στο δημόσιο, στις ηλεκτρονικές εκλογές, μας εμπνέουν στην πάλη:

· Ενάντια στην κυβέρνηση και την πολιτική κεφαλαίου-ΕΕ-ΝΑΤΟ. Για μια εκπαιδευτική πολιτική που δεν θα πετάει την νεολαία έξω από τα πανεπιστήμια μπάζοντας σ’ αυτά την

αστυνομία. Ενάντια στην προσπάθεια κατάργησης κάθε έννοιας δημόσιας, δωρεάν περίθαλψης, πάνω στα ερείπια του ΕΣΥ και σε χιλιάδες αδικαιολόγητους θανάτους.

· Για επαναφορά των επιχειρήσεων ενέργειας στο δημόσιο και κατάργηση του χρηματιστήριου ενέργειας και ρύπων.

· Για την ταξική ενότητα και την κατάργηση των διαχωρισμών μεταξύ Ελλήνων και ξένων, ελαστικών και μόνιμων εργαζομένων.

· Για να μπει φραγμός στο ρατσισμό και το φασισμό, για ανοιχτά σύνορα με παράλληλη έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων ώστε να κινούνται ελεύθερα οι πρόσφυγες, ενάντια στην Ευρώπη-φρούριο και στις αντιδραστικές συμφωνίες, για έξοδο από ΕΕ-ΝΑΤΟ, για να φύγουν οι βάσεις.

Αυτός είναι ο φάρος που φωτίζει το δρόμο για την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, για να ριζώσει η ελπίδα και να δοθεί διέξοδος στο κίνημα και στην αριστερά, ανοίγοντας τον δρόμο για

Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία